

11495

EEN BOEK VAN REIZENDE VOORSTELLINGEN

(A Book Of Travelling Shows)

Twee korte toneelstukken
voor een breed publiek

door

Russel Davis

vertaald
door

Koen Wassenaar

PERSONEN:

NIGEL ENTWICKLE - een verteller van buitenissige geschiedenissen

LADY PEGGY DILL - een actrice

CHANTAL BABOOT - een buitenlandse actrice

PENNY TWINKLING - nog een actrice

PLAATS: Een reizende gezelschap

TIJD: Heel lang geleden

DECOR:

Een simpel canvas doek, of banier, hangt tussen twee palen die zo'n drie meter uit elkaar staan. Op deze banier staan de woorden 'De reizende Jekyll & Hyde voorstelling' geschilderd.

Rechts op het toneel staat een hutkoffer die overeind staat. Hij heeft sierlijk koperen beslag en de naam 'Dr. Henry Jekyll' is er met goud opgeschilderd. Ook het adres 'no.6 South Bubble Road, London, Great Britain'. Links op het toneel is een tweede hutkoffer, die gewoon op de grond staat. Hij is het zelfde als de eerste, behalve dat het koperen beslag er is afgerukt of verbogen, en de zijpanelen zijn versleten en geblutst. Tevens is 'Dr. Henry Jekyll' doorgestreept. In plaats daarvan staat vet en slordig de naam 'Edward Hyde' geschilderd. Er staat een nieuw adres: 'Een diep en duister koninkrijk. Overal in het universum.' Op het toneel staan tevens een kruk, een stoel en een lege emmer.

Nigel Entwicke stapt vanachter de banier tevoorschijn. Hij draagt een hoge hoed, een vest en een slobberige wollen broek. Hij draagt een stok. De zool van een van zijn schoenen zit los en dat veroorzaakt een klapperend geluid als hij op het toneel naar voren loopt. Hij stopt. Hij kijkt naar beneden naar zijn schoen. Hij haalt een touwtje uit zijn zak en buigt voorover. Hij bindt de zool aan zijn schoen.

NIGEL: *(tegen het publiek)* Het oude touwtje. Het moet eraf gesleten zijn. *(Nigel rekt zich uit)* Ik neem aan dat u denkt dat dit een makkelijk leven is. Een volwassen man als ik. Reizend van plaats naar plaats. Verhalen vertellend. *(Nigel werpt een boze blik naar het publiek)* Ik wil niet dat u zich iets in het hoofd haalt. Dat dit reizende bestaan van mij een plezierig bestaan is. De jongere geesten van dit land te vermaken, trachten te vormen. Alle geesten hier, de precieze gedachten, die ooit groot zullen worden, zelf de wereld overnemen. En haar in de afgrond storten, dat weet ik zeker. Haar tot een definitief einde brengen. *(Nigel blijft woest naar het publiek kijken)* Maar voordat u dat doet. Onze wereld tot een definitief einde brengen. Voordat wij haar zomaar uit handen geven, is er een verhaal dat u zou moeten horen. Voor uw eigen bestwil. Iets wat u er aan de haren bij sleept. Wat de grijze massa flink wakker schudt. Een verhaal dat handelt over het koninkrijk binnenin onszelf. Ik weet zeker dat u er van heeft gehoord. Wat er in ons hoofd zit. Wat zich daar afspeelt. Allerlei soorten hemel en hel, beroering, waarin een mens met zichzelf strijd kan leveren... *(vanachter het banier komt Penny Twinkling op. Ze staat in de houding, gekleed als butler draagt zij een zilveren dienblad en zij heeft een valse snor op. Nigel keert zich om en ziet haar)* Wat doe jij hier, Twinkling?

PENNY: Het spijt me, meneer.

NIGEL: Heb ik jou je signaal gegeven?

PENNY: Nee, meneer.

NIGEL: Waarom kom je dan het toneel op voordat ik jou je signaal heb gegeven?

PENNY: Ik dacht alleen maar, meneer, dat u misschien niet zo hatelijk moet zijn tegen deze mensen.

NIGEL: Hatelijk zijn. Doe ik dat?

PENNY: Ja, meneer. Over het definitieve einde. Ik weet niet zeker of het wel gepast is om te schreeuwen en te spotten over het definitieve einde van deze wereld, meneer. Voelt zo agressief. Het zou ze bang kunnen maken, meneer, het zijn alleen maar jongeren, ziet u? Alleen maar jonge mensen daar, hele aangename gezichten zijn het. Open. *(stilte)*

NIGEL: Ben je klaar, Twinkling?

PENNY: Ja, meneer.

NIGEL: Als ik je signaalwoord zeg, Twinkling, dan mag je weer op komen.

PENNY: Ja, meneer.

NIGEL: Als ik hatelijk doe tegen deze mensen, Twinkling, dan is dat omdat ik uitgerekend nu hatelijk moet zijn. Nu is er nog tijd om ze wat aan hun verstand te peuteren. Tijd om tot hun botte hersens door te dringen. Vind jij dat ik ze maar aan hun lot moet overlaten om van alles hier een zwijnenstal te maken?

PENNY: Nee, meneer.

NIGEL: Mooi. Van het toneel af dan.

PENNY: Ja, meneer. *(Penny verdwijnt achter de banier)*

NIGEL: *(tegen het publiek)* Dat was Penny Twinkling. Zij speelt de butler in ons verhaal. En ook de politie. Die komen aan het einde. Zij kent nooit haar signaalwoord.

PENNY: *(haar hoofd steekt boven de banier uit)* Diep en duister.

NIGEL: Wat?

PENNY: Dat is mijn signaal. Diep en duister. En dan gaat de deurbel.

NIGEL: Goed. Nou, blijf dan daarachter totdat je het hoort.

PENNY: Op een erg diepe. En duistere dag. *(geluid van een deurbel)*

NIGEL: Zo is het genoeg, Twinkling. Als de tijd daar is dan zeg ik die woorden.

PENNY: *(verdwijnt achter de banier)* Ja, meneer.

NIGEL: *(tegen het publiek)* Goed dan. Welnu. Ons verhaal. Over een man. Dr. Henry Jekyll. Die op een bepaalde manier tegen de mensen sprak. Ze aan het denken zette. Over waar iemands goede kant uit bestaat, en over wat iemand slecht maakt. En hij besloot, deze dokter, dat het onzin was dat de goede kant van iemand zich bemoeide met zijn slechte, en dat de slechte kant van iemand de goede kant slecht kan laten voelen, heh, heh, heh. Dus wat deed hij, onze dokter, hij scheidde deze twee zijdes. Hij vond een medicijn uit, in zijn laboratorium, wat dat kon doen. Zijn goede scheiden. Van zijn slechte. Zodat ze elkaar niet meer lastig zouden vallen! Ze konden vrij zijn! *(stilte)* Als ik schreeuw of hatelijk ben, overigens, dan is dat slechts mijn persoonlijkheid. Mijn manier. Hoe ik met mensen omga. Het is sowieso mijn werk. De verteller. Ik ga hatelijk doen. Ik ga schreeuwen tegen iedereen waarvan ik merk dat ze niet luisteren. Goed dan. Mijn naam is meneer Nigel Entwickle. En de acteurs die achter dit doek staan, zullen u de geschiedenis van dr. Jekyll vertellen. Hun namen zijn Lady Peggy Dill, Penny Twinkling en ook een buitenlandse vrouw die wij in ons midden hebben, Chantal Baboot genaamd. *(het geluid*

van iemand die achter de banier de 'Marseillaise' neuriet. Drie snorren op een stokje worden boven de banier uitgestoken. De snorren gaan marcheren) Dat klopt. Het zijn allemaal vrouwen daarachter. Vroeger had ik mannen. Mannelijke acteurs. Maar deze mannen zijn vertrokken. Naar de oorlog gegaan, in feite. Een of andere strijd die ze in het zuiden van deze wereld voeren. *(het geluid van gegiechel. Chantal Baboot komt op die een verdwaalde snor achterna jaagt. Ze verdwijnt weer achter de banier. Nigel pakt de lege emmer op van het toneel. Hij loopt achter de banier langs. Het geluid van een emmer die op iemands hoofd terecht komt. Chantal Baboot komt wankelend op. Ze valt. Ze wordt aan haar voeten terug achter de banier getrokken. Het geluid van iets dat valt. Nigel komt weer op. Hij zet de emmer neer. Nigel tegen het publiek)* Slechte betaling, vermoed ik. Die mannen die naar de oorlog vertrokken. Denk dat ze er niet langer tegen konden om honger te lijden. Dus vertrokken ze. Vluchtten de zee over. Mij onderhand achterlatend met een groepje vrouwen. Zeurkousen zijn het. Een verhaal vertellen dat helemaal niet door een vrouw verteld moet worden. Een verhaal dat normaal gesproken door mannen wordt verteld zal nu door de vrouwen moeten worden gespeeld die onze mannen achter lieten. *(Nigel keert zich naar de banier)* Goed, dames! Ik heb mijn verontschuldiging gemaakt. De weg bereid. De mensen hier begrijpen onze beperkingen. Ik heb uitgelegd waar het ons aan ontbreekt, dus is het nu tijd voor jullie om tevoorschijn te komen. *(Lady Peggy Dill komt op vanachter de banier. Zij draagt een groot heren kostuum. Ze loopt nogal stijf, alsof ze op stelten loopt. Onder haar jasje draagt zij flinke schoudervullingen. Haar handen blijken nep te zijn, en in deze houdt zij een boek)*

LADY PEGGY: U heeft mijn hoed, geloof ik.

NIGEL: Wat?

LADY PEGGY: De hoed van dr. Jekyll. En dat is zijn stok.

NIGEL: Ah, ja. Alsjeblieft dan. De hoed van dr. Jekyll. En zijn stok. *(Nigel neemt de hoge hoed van zijn hoofd en zet hem op bij Lady Peggy. Hij geeft de stok aan, maar als Lady Peggy hem pakt, valt een van haar handen uit haar mouw en beland op de grond. Het is de hand van een modepop met aan het einde een stang of een prop. Nigel en Lady Peggy kijken naar de hand op de grond)* Ik geloof dat je een van je handen hebt laten vallen.

LADY PEGGY: Ja?

NIGEL: Zou je hem terug willen?

LADY PEGGY: Als u wilt? *(Nigel pakt de hand op. Hij maakt de stok eraan vast en schuift hem terug in de mouw van Lady Peggy. De hoge hoed valt van het hoofd van Lady Peggy. Het boek glipt uit haar*

handen. Nigel pakt ze op)

NIGEL: Ben je klaar? *(zet de hoed weer op)* Je moet jezelf beter bij elkaar houden, Miss Piggy. Hoe kan je van deze mensen verwachten dat ze in je personage geloven? Als het op zo'n manier in duigen valt, Piggy.

LADY PEGGY: Het is Peggy. Lady, dank u, Peggy Dill.

NIGEL: Goed. *(tegen het publiek)* Miss Lady, heh heh, Peggy Dill. Het is haar werk om dr. Jekyll voor u te spelen. Een man van hoog aanzien. Een zwamneus was het. *(tegen Lady Peggy)* Und kierewiet. *(Lady Peggy kijkt interesseloos naar Nigel. Nigel trekt de hoge hoed over haar ogen. Hij keert zich om en trekt de banier voor de helft opzij. Penny Twinkling wordt onthuld, die in de houding staat met haar zilveren dienblad en onder haar neus houdt zij een valse snor op een stokje. Nigel tegen het publiek)* Dit is Poole. De butler van dr. Jekyll. Twinkling zal tevens de politie voor u spelen. *(tegen Penny)* Wat denk je dat je aan het doen bent, Twinkling?

PENNY: Ik wacht, meneer, op mijn signaal.

NIGEL: Dat heb ik net gegeven, Twinkling. Je signaal.

PENNY: Heeft u de woorden gezegd, meneer, Diep en Duister?

NIGEL: Nee. Ik zei, dames, kom hier.

PENNY: Dat is niet mijn signaal, meneer.

NIGEL: Nu wel. Nu is het zeer zeker jouw signaal. *(Nigel duwt Penny het toneel op. Intussen is Lady Peggy er in geslaagd om met haar valse handen de hoge hoed weer omhoog te schuiven. Nigel trekt de hoge hoed weer naar beneden. Hij keert zich om en trekt de andere helft van de banier opzij. Chantal Baboot wordt onthuld, die zich over het achterhoofd wrijft en probeert om door een monocle of een soort vergrootglas te kijken. Ze staat naast een attributen tafel. Nigel tegen het publiek)* Dit is onze buitenlandse actrice. We hebben haar als zwerfkatje in huis gehaald. Zij speelt dr. Lanyon. Een vriend van dr. Jekyll. *(pakt Chantal bij haar oor)* Ah, mijn kleine Baboot, we spreken zeker weer geen Nederlands vandaag?

CHANTAL: Ouu-wie.

NIGEL: Niks-nie comprenny, alle trutty op het toneel, heh heh?

CHANTAL: Alstublieft, u trekt te hard mijn oor van mijn hoofd.

NIGEL: Zet jezelf dan in beweging, mijn buitenlandertje, het toneel op.

CHANTAL: Oh? Is het voor mij nu tijd om een opkomst te maken?

NIGEL: Dat klopt. Tijd voor je opkomst, schatje. *(Nigel voert Chantal aan haar oor mee het toneel op. Chantal pakt een snor en een bolhoed van de attributen tafel. Nigel keert zich om en ziet dat Penny terug loopt naar de banier. Hij houdt haar tegen. Chantal zet de bolhoed op en houdt de snor voor. Lady Peggy worstelt verder met de hoge hoed)*

En waar dacht jij heen te gaan, Twinkling?

PENNY: Sorry, meneer?

CHANTAL: *(tegen publiek)* Allô. Ik ben dr. Lanyon. Een vriend voor dr. Jekyll. Ik zal nu gaan om deze dr. Jekyll te bezoeken. *(klopt Lady Peggy op de schouder)* Dr. Jekyll, mijn beste. Goede vriend. Hoe is het met u?

NIGEL: *(grijpt Chantal)* Nog niet, imbeciel!

CHANTAL: U zei mijn opkomst te maken.

NIGEL: Later. Die tekst zeg je straks pas op.

LADY PEGGY: *(bevrijdt zichzelf van de hoge hoed)* Ah, mooi, Lanyon, ja. Wat leuk van u om zomaar even langs te komen.

NIGEL: Piggy! Peggy!

LADY PEGGY: *(acteert)* Na ons laatste meningsverschil wist ik niet zeker hoe spoedig wij elkaar weer zouden zien.

NIGEL: LADY PEGGY DILL!

LADY PEGGY: Ah, excuseer?

NIGEL: Nog niet! We beginnen NOG NIET!

LADY PEGGY: Het spijt me. Ik dacht dat ik haar hoorde zeggen dat ze dr. Lanyon was, mijn vriend, die op bezoek kwam.

NIGEL: Je hebt je snor niet eens.

LADY PEGGY: Hm?

NIGEL: Ik zei, waar is je snor?

LADY PEGGY: Ah, ja. Tamelijk.

NIGEL: Overigens heb ik nog wat inleiding te gaan. Voor ons publiek.

CHANTAL: O, bonbon! Bonbon! Ik hou van inleiding!

LADY PEGGY: *(glijt achter de banier)* Snor, mijn snor.

NIGEL: Twinkling?

PENNY: *(bijna bij de banier)* Eh, ja, meneer?

CHANTAL: Ik vind het heerlijk hoe u zegt: Een verschrikkelijke geschiedenis te vertellen! Bloederig! Laaghartig! Hoe de duistere kant van onszelf uit de duistere diepte van het lichaam kan komen! Om de eenzaam levende goede kant te vermoorden! Boven in ons hoofd!... *(Nigel grijpt Chantal. Zij vallen op de grond. Penny glijt achter de banier)*

NIGEL: Luister, mijn kleine Franse maîtresse. Wat heb ik jou hierover gezegd? Mijn toespraken op die manier ruïneren? Zeggen wat ik zal gaan zeggen.

CHANTAL: Ik heb niet geruïneerd.

NIGEL: Ja, dat heb je wel gedaan. Je ruïneert me voortdurend.

CHANTAL: Nee, ik ben uw bewonderaar. Van al uw toespraken, ik doe bewonderen.

NIGEL: Luister, juffie. Als je nog een van mijn toespraken naar de

knoppen helpt, dan weet je wat ik met je zal doen?

CHANTAL: U zal mij opsluiten? In een hutkoffer?

NIGEL: Ja, dat doe ik. In een zeer diepe en duistere hutkoffer. Met ook nog een buil op je hoofd. Van je favoriete emmer.

PENNY: *(haar hoofd steekt boven de banier uit)* Diepe en duistere?

CHANTAL: Nee, alstublieft. Geen emmer voor water. *(het geluid van een deurbel. Penny komt op met haar dienblad)*

PENNY: *(acteert)* Eh, verontschuldig mij, dr. Jekyll? Dr. Lanyon is er. *(zij ziet Lady Peggy nergens en improviseert)* Dr. Lanyon aan de deur? Hij komt u bezoeken.

LADY PEGGY: *(komt op vanachter de banier met een snor)* Lanyon, zeg je, Poole?

PENNY: *(acteert)* Ja, Lanyon. Zal ik hem binnen laten?

NIGEL: *(staat op)* Stop! Halt!

LADY PEGGY: *(acteert)* Ja. Ja, doe dat. Laat Lanyon binnen, toch, Poole?

PENNY: *(acteert)* In orde, meneer. *(Penny gaat af achter de banier)*

NIGEL: STOP! WAT ZIJN JULLIE AAN HET DOEN!?

LADY PEGGY: Pardon, Entwickle? *(Nigel reikt achter de banier en trekt de afgaande Penny terug op het toneel)*

NIGEL: Wat denk je dat je aan het doen bent, Twinkling?

PENNY: Ik hoorde mijn signaalwoorden, meneer.

NIGEL: Je wat?

PENNY: Mijn signaal. U zei de woorden 'diepe en duistere'. Ik heb ze gehoord.

NIGEL: Dat heb ik niet gedaan. *(wijst naar Chantal)* Zij heeft ze gezegd. Dat is niet jouw signaal als zij ze zegt. Het is alleen jouw signaal als ik ze zeg.

CHANTAL: Nee, ik heb die woorden niet gezegd.

NIGEL: Ja, dat heb je wel. Je hebt de helft van mijn vervloekte toespraak tegen deze mensen opgezegd.

CHANTAL: Ik heb nooit de woorden 'diepe en duistere' gezegd...

PENNY: Diepe en duistere? *(ze gaat richting de banier)*

CHANTAL: U heeft ze zelf gezegd, die woorden, diepe en duistere, ja, toen u aan mij een hutkoffer beschreef, diepe en duistere, met een emmer, ook, voor water. *(het geluid van een deurbel. Penny komt op vanachter de banier)*

PENNY: *(acteert)* Eh, verontschuldig mij, dr. Jekyll. Dr. Lanyon is er.

NIGEL: Stop daarmee!

LADY PEGGY: Lanyon, zeg je, Poole?

NIGEL: Stop daarmee! Stop daar ogenblikkelijk mee!

LADY PEGGY: Stop wat, zeg je, Entwickle?

NIGEL: *(nadert)* Geen letter meer, NIETS, door niemand van jullie! TOT DAT IK HET ZEG! *(uit de mouw van Lady Peggy valt een hand, de snor van Chantal valt op de grond, en Penny verliest haar dienblad. Stilte)*

LADY PEGGY: Kom op, Entwickle. We kunnen het niet hebben dat je zo loopt te schreeuwen. Dat is funest voor onze concentratie. U heeft onze kostuums af geblazen. Kijk. U heeft mijn hand eraf geblazen. Gewoon eraf. Hij ligt op de grond.

CHANTAL: *(staat achter Lady Peggy)* Jij grote boze wolf.

LADY PEGGY: En kijk. Chantal Baboot. Je hebt haar snor af geblazen. En Twinkling. Zij is haar dienblad verloren door al dit geschreeuw. *(stilte)*

NIGEL: Ben je klaar, Miss Piggy?

LADY PEGGY: Lady, dank u, Peggy Dill.

NIGEL: Luister, Pegleg. Ik heb hier de leiding over alles. Inclusief het feit of ik wel of niet schreeuw. *(Nigel gaat op Lady Peggy af. Hij hoort een geluid. Hij stopt. Het geluid stopt. Hij loopt verder. Hij hoort een geluid. Hij stopt. Het geluid stopt)* Wat is dat krekel geluid? Of is het een kikker? Wie heeft hier zo'n klere kikker meegebracht?

LADY PEGGY: Ik geloof dat het uw schoen is.

NIGEL: Wat?

LADY PEGGY: Uw schoen zit los. U kleppert weer. *(Nigel kijkt naar beneden naar zijn schoen. Het touwtje is weg)*

NIGEL: O, precies. Het is mijn schoen. *(kijkt woest)* Dat is alles. Alleen maar een schoen. *(Nigel haalt nog een touwtje uit zijn zak. Hij knielt om een nieuw touwtje om zijn schoen te binden. Penny stapt gehaast naar de voorkant van het toneel)*

PENNY: *(tegen het publiek)* Ik weet dat u, het spijt mij, mensen op verschillende manieren uiteen ziet vallen. Handen vallen eraf, lichamen en snorren die vallen, ons hele verhaal eigenlijk, valt voor uw ogen aan stukken... *(Nigel springt op en grijpt Penny bij haar jasje. Ze verliest haar snor)*

NIGEL: Wat ben jij aan het doen, Twinkling?

PENNY: Ik dacht dat iemand moest spreken, meneer, tegen het publiek.

NIGEL: Welk publiek?

PENNY: Dat daar. Al die frisse gezichten.

NIGEL: Ah, ja. Publiek.

PENNY: Ze moesten het allemaal maar een beetje voor zichzelf uitzoeken.

NIGEL: Zo is het genoeg, Twinkling. Nu neem ik het weer over.

PENNY: Prima, meneer.

NIGEL: Doe je snor weer voor, Twinkling.

PENNY: Sorry?

NIGEL: Je snor. Blijf in je rol, weet je.

PENNY: Rol, ah, ja. Natuurlijk, meneer.

NIGEL: Brave meid. *(Penny gaat verder naar achteren op het toneel staan. Nigel gaat naar de andere kant van het toneel. Hij pakt de modepop hand op, de snor van Chantal en het dienblad van Penny. De zool van zijn schoen blijft onheilspellend klepperen)* Goed, dan. *(tegen het publiek)* Ik neem aan dat u zich afvraagt waarom ik mijn lot hier aan vrouwen toevertrouw. Ik kan gewoon al deze rollen zelf spelen. Dat kan ik. Zo'n soort acteur ben ik. *(geeft de hand terug aan Lady Peggy)* Ik zou dr. Jekyll kunnen spelen. Of zijn slechte kant, Edward Hyde. Dat is mijn favoriete rol, meneer Hyde! *(geeft de snor aan Chantal)* Ook dr. Lanyon. Zelfs de butler, Poole, zou ik kunnen spelen. Ik zou al deze mensen kunnen overnemen! Inclusief de politie! We kunnen dit vervloekte ding terug zetten naar wat het in wezen altijd al had moeten zijn! En dat is een vervloekte one-man show! Eén man die al- le rollen speelt! En iedereen hier die een vrouw is, is slechts een assistente! *(Penny komt naar het voortoneel)*

PENNY: Pardon, meneer. O, sorry.

NIGEL: WAWW? Wat is er, Twinkling?

PENNY: Ik dacht alleen maar, meneer, dat u dat misschien beter niet kan doen. Alweer schreeuwen.

NIGEL: Dus ik schreeuw, hè?

PENNY: Ja, tegen ons publiek.

NIGEL: Wat is het dan precies, Twinkling? Wat schreeuw ik?

PENNY: Over een of andere one-man show met drie assistentes.

NIGEL: Ah, ja, natuurlijk. Nou, dan zal ik niet meer schreeuwen, goed? Daarover.

PENNY: Erg goed, meneer.

NIGEL: *(tegen het publiek)* Dit is Twinkling. Zij speelt de butler voor ons.

PENNY: Dat weten ze, meneer.

NIGEL: Sorry, Twinkling?

PENNY: Van de butler.

NIGEL: De butler, doen ze dat? Nou, Twinkling, zelf lijkt je de butler helemaal te zijn vergeten! *(Nigel slaat Penny met het dienblad op haar hoofd. Penny valt bewusteloos in de armen van Lady Peggy en Chantal. Tegen het publiek)* Ja. Ja, een one-man show zou leuk zijn, vindt u ook niet? Geschikt. Aanschouwelijk voor u allen. Voor de hele wereld. Het probleem is dat ik betrokken raak. Geef mij een van deze rollen en ik vergeet mijzelf. Wie ik ben. Mijn hele verleden. Dat is de acteur in mij. *(Nigel kijkt naar beneden naar de zool van zijn schoen. Hij kleppert nog steeds. Hij knielt weer om er een nieuw touwtje om te*

binden. Achter op het toneel fluisteren Lady Peggy en Chantal met elkaar. Ze verwijderen de snor aan het uiteinde van het stokje van Penny. Ze vervangen hem door een van de nep handen van Lady Peggy. Chantal sleept Penny achter de banier. Nigel verder tegen het publiek) Beter dat ik de verteller ben. Er buiten, weet u, buiten het verhaal, waar ik de stroom der gebeurtenissen in banen kan leiden. Mezelf in de hand houden en uw gids zijn. Dan gaan we op reis. Door deze grillige, verschrikkelijke geschiedenis. (Nigel strekt zich uit, hij keert zich om naar het achtertoneel en ziet Lady Peggy) Waar is de rest?

LADY PEGGY: Ze staan klaar. Daarachter.

NIGEL: Ze staan klaar? Daarachter?

LADY PEGGY: Volledig klaar, ja, Entwickle.

NIGEL: Goed, dan. *(tegen het publiek)* Op onze reis dan. Ja. Door de verschrikkelijke geschiedenis die verteld moet worden. Over een man, ja. Ooit zeer gerespecteerd door de gemeenschap. Waarvan hij een vooraanstaand lid was. *(Nigel maakt een weids gebaar naar Lady Peggy en de banier. Lady Peggy loopt naar de stoel en duwt hem naar het midden van het toneel. Ze gaat zitten. Ze slaat haar boek open)* Waar zijn je handen?

LADY PEGGY: Hmm?

NIGEL: Je armen passen niet in dat jasje zonder de extra handen.

LADY PEGGY: Ik kan onmogelijk lezen met die handen.

NIGEL: De laatste keer ging het wel.

LADY PEGGY: Het was onmogelijk. De volgende scène doe ik de handen weer aan.

NIGEL: *(moppert tegen het publiek)* Waarschijnlijk zal ik hier moeten ingrijpen. Wat acteerwerk voor u doen.

LADY PEGGY: Sorry?

NIGEL: Still! Lees je krant! *(Nigel trekt zijn vest recht. Hij controleert of het touwtje nog om zijn schoen zit. Tegen het publiek)* Onze reis dan. Over een man. Eens, lang geleden, in de gemeenschap waarvan hij deel uitmaakte. Gerespecteerd, vooraanstaand. En deze man zijn naam was dr. Henry Jekyll. En hij zat, deze Jekyll, in zijn bibliotheek te lezen, op een zeer diepe en duistere dag. *(stilte. Keert zich naar de banier)* Op een zeer DIEPE, zeg ik, en DUISTERE dag. *(het geluid van een deurbel)*

PENNY: *(steekt boven de banier uit)* Diepe en duistere? *(nog een deurbel. Penny komt op. Ze houdt de hand van een modepop op een stokje onder haar neus)*

PENNY: Ah, verontschuldig mij, dr. Jekyll? Dr. Lanyon is er.

NIGEL: *(fluistert)* Je snor, Twinkling.

LADY PEGGY: Lanyon, zeg je, Poole?

NIGEL: *(fluistert)* Snor, Twinkling. Je hebt geen snor.

PENNY: Ja, Lanyon. Zal ik hem binnen laten?

NIGEL: *(fluistert)* Aan het peuteren, Twinkling? In je neus?

LADY PEGGY: *(negeert Nigel)* Ja. Ja, doe dat. Laat Lanyon vooral binnen, Poole.

PENNY: In orde, meneer.

NIGEL: *(sist)* Dat is geen snor, Twinkling, wat je onder je neus houdt. *(Penny ziet de hand op het stokje. Ze laat hem vallen en gaat gehaast af achter de banier. Nigel pakt de hand op en propt hem in de mouw van Lady Peggy)*

LADY PEGGY: *(tegen het publiek)* Mijn hemel. Het is dr. Lanyon. Ik heb Lanyon al geruime tijd niet gezien. Ik vraag me af wat hij wil. *(Chantal komt op, ook zonder snor. Haar wenkbrauwen echter zien er overdreven zwaar uit)*

CHANTAL: Dr. Jekyll, mijn beste. Goede vriend. Hoe is het met u?

NIGEL: *(fluistert)* Baboot. Je snor.

LADY PEGGY: Ah, goed, Lanyon. Wat leuk van u om zomaar eens langs te komen.

NIGEL: *(sist)* Babooti, snorez.

CHANTAL: *(negeert Nigel)* Dank u, Jekyll. Ik weet zeker dat het al weer enige tijd geleden is.

NIGEL: *(moppert)* Waar zijn al die vervloekte snorren gebleven?

LADY PEGGY: *(negeert Nigel)* Ja, na ons laatste meningsverschil wist ik niet zeker hoe spoedig wij elkander weer zouden treffen.

CHANTAL: Ik weet het. Ik weet het.

NIGEL: *(glipt achter de banier)* Snorren, snor.

LADY PEGGY: Ach, nou ja. Maar dan kon u mijn laatste toespraak ook niet waarderen? Voor het medisch college. Die voorstellen van mij.

PENNY: Nee, ik denk dat uw ideeën erg angstaanjagend zijn.

LADY PEGGY: Beangstigend? Hmm, ik heb gehoord dat ze stimulerend zijn.

CHANTAL: Nou, kijk eens, Jekyll. Ik ben niet weer gekomen om te ruziën. Over uw ideeën. Ik kwam voor de aardigheid.

LADY PEGGY: Bent u het er niet mee eens dan? Dat ergens diep van binnen zich een erg duistere kant schuil houdt? *(Nigel komt op, hij kijkt onder de banier. Chantal trekt een wenkbrauw naar hem op)*

NIGEL: *(moppert)* Snorren, snor.

CHANTAL: *(tegen Lady Peggy)* Wat voor kant zegt u?

LADY PEGGY: Een duistere lege put. Een greppel. Een loopgraaf. Die onze goede kant tracht vol te gooien. Zodat we er niet in vallen. Niet worden verzwolgen door deze put, deze kwade persoon, die wij allen

kunnen zijn.

CHANTAL: Nee, ik heb geen lege put in me om te verzwelgen.

(Nigel ziet de hand van de modepop weer op de grond. Hij stopt hem terug in de mouw van Lady Peggy. Nigel gaat af terwijl hij moppert en onder de banier kijkt)

LADY PEGGY: Ach kom. U heeft nooit een slechte gedachte? Een of ander naar gevoel?

CHANTAL: Een slechte gedachte, ja, het zou, neem ik aan, door mijn hoofd kunnen gaan.

LADY PEGGY: Precies.

CHANTAL: Deze put waarvan u spreekt? Nee, ik kan daar niet heen gaan.

LADY PEGGY: Werkelijk? Wat houdt u dan tegen?

CHANTAL: Ik negeer het. Deze slechte gedachte waarvan u spreekt. Houdt haar klein. In mijn achterhoofd. Als een verstandig persoon. Daarom is er geen put in mij die al het goede verzwelgt.

LADY PEGGY: Uw achterhoofd, ik begrijp het.

CHANTAL: Ja, waar zij niemand kan treiteren.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto